

Finantsministeren stillet forskjellige Spørgsmaal, og da navnlig dette, hvorledes den finantsielle Plan for Dækningen af de her omhandlede Udgifter er. Jeg vender da tilbage til det Udgangspunkt, som jeg allerede een Gang har antydet for Bedømmelsen af de foreliggende Forslag, at de nemlig ikke indeholde en bestemt Plan til store og meget betydelige Forsvarsværker. Der foreligger kun Forslag til saadanne Værker, som, uanset hvilket Befæstningsystem man end maatte vælge, maa erkendes for at være nødvendige, selv om det skulde ulykkes, om jeg saa maa sige, at der endnu i nogle Aar ikke bliver taget fat paa et saadant System. Der er Ingen, som tvivler om, at, naar vi have et Spørsmål for Hovedstaden, bør det være saaledes, at det overhovedet er til nogen Nytte, og heller ikke er der Noget, som tvivler om, at en af de væsentligste Opgaver, Danmark maa have, er denne, at vedligeholde Forbindelsen mellem de forskjellige Landsdele saalænge og saa uafbrudt som muligt. Men jeg lægger alligevel særlig Vægt paa, at de forelagte Lovforslag ikke opfattes som en Plan for Befæstningsvesenet, thi i saa Tilfælde vil man med Rette kunne henvende den Bebrejdelse til mig, at jeg ikke samtidigt havde forelagt et Forslag om Dækning af de nødvendige Udgifter. Udgiften efter de Forslag, der her ere forelagte, tror jeg imidlertid man kan udrede af de sædvanlige aarlige Indtægter uden at træde noget som helst andet Formaal for Landets Udvikling hindrende i Veien. Jeg skal sige de Herrer, hvorledes jeg tænker mig Sagen ordnet. Jeg skal ærlig indrømme, at det kan have sin Vanskelighed i de første to Aar at skaffe de fornødne Midler tilstede, men disse Vanskeligheder ere dog ikke større, end at de med en noget god Villie ville kunne overvindes. Efter disse to Aars Forløb vil der derimod ikke fra Finantsfærnes Side kunne gøres nogen alvorlig Grindring mod at udgive de fornødne Penge til Landets Befæstning, idet vi til den Tid ville være fritagne for Byrder, der fuldkommen opveie de Fordringer, som de forelagte Forslag stille. Hvorfor disse Udgifter særlig skulde egne sig til at skaffes tilveie ved en Formue- og Indkomstskat, er mig ikke ganske klart. Jeg kan meget vel forstaa, at man ønsker at benytte Leiligheden til maasse at kunne fremtvinge en Formue- og Indkomstskat, og skjøndt jeg ikke paa nogen Maade forøvrigt skal kaste en bestemt Karakter over mange af de Grindringer, der ere gjorte mod Forslagene, skal jeg dog sige, at er der nogen af dem, der ikke ret vel synes at kunne fralægge sig en bestemt Partifarve, er det netop denne, at man vil gjøre Forslagenes Vedtagelse afhængig af, at Midlerne tilveiebringes gennem en Formue- og Indkomstskat. (Berg: Det er dog en Misforstaaelse!) Er det for meget sagt? (Berg: Ja!) Ja, hvis saa er, skulde det gjøre mig ondt, at jeg har

sagt det; men naar der ikke fra Finantsfærnes Tilstand kan reises nogen Indvending imod at udrede disse Udgifter af de Midler, der haves, er jeg ikke istand til at se rettere, end at det ikke er af Hensyn til Udgifterne, at man vil have Midlerne tilveiebragte gennem en Formue- og Indkomstskat, og jeg vil tilføie, at dersom de Herrer skulde gjøre dette til en usværgelig Betingelse for Forslagenes Vedtagelse, da anser jeg det for at være en af de Grindringer, som vanskeligt kunne overvindes. (Frederiksen: Maa jeg bede om Ordet.) Hverken jeg, eller jeg tør sige, nogen anden Finantsminister vil for nærværende Tid være istand til at gennemføre en Formue- og Indkomstskat, fordi det væsentlige Moment, nemlig Nødvendigheden, ikke er tilstede. Naar de Herrer paa et senere Stadium maatte komme til den Beslutning at udvide Forsvarsværkerne meget, naar de f. Ex. maatte komme til at ville gjøre Kjøbenhavn til en stor Fæstning, eller maatte komme til Anlægget af en anden større Fæstning, da stiller Sagen sig ganske anderledes, thi da vil det være nødvendigt at skaffe Midler, som Statskassen ikke kan tilveiebringe uden forgydede Indtægter, og da, mine Herrer, da erkjender jeg, at Spørgsmaalet om en Formue- og Indtægtskat ligger naturligt for og har større Chancer for sig. Jeg ønsker ikke i dette Dieblit og i denne Anledning at komme ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Ryer) fremsatte igaar henimod Slutningen af Mødet, Betragtninger, hvis Rigtighed jeg vel ikke erkjender, men som jeg ialtsald ikke finder mig foranlediget til for Tiden at modsig; men jeg har troet at burde henlede Deres Opmærksomhed paa, at naar man i dette Dieblit vil gjøre disse Lovforslags Vedtagelse afhængig af, at der skaffes en Formue- og Indkomstskat, da frygter jeg for, at det ikke vil lykkes at faae dem gennemførte.

Frederiksen: Af mange Grunde har jeg fra mit Standpunkt ikke ønsket at blande mig i den Forhandling, som har fundet Sted i disse Dage heri Salen. Jeg tilstaa aabent, at en af de Grunde, hvorfor jeg ikke har ønsket det, er den, at mine Anskuelser vistnok paa mere end eet Punkt ere forskjellige fra deres Anskuelser, hvem jeg ellers pleier at følges med heri Salen. Men der er i dette Dieblit af den høitærede Finantsminister berørt et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket det i høieste Grad har undret mig ligesom flere tidligere Talere, at det ikke tidligere er blevet fremdraget af Regjeringen med ganske anderledes Styrke, Klarhed og Derskuelighed, jeg sigter her til det finantsielle Spørgsmaal. Om dette, og kun om dette, rent finantsielle Spørgsmaal maa det være mig tilladt at sige et Par Ord. Den høitærede Finantsminister gjorde to Sætninger gjældende. Men om dem begge tilstaa jeg, at jeg er fuldstændig uenig med ham. Den høitærede Finantsminister talte